

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A pesti gavallér 1920-ban*

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1920 X 22

(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

394.01

Hely

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23 sz.

Székesfehérvári hazinyomda 1920

— *A pesti gavallér 1920-ban.* A pesti gavallér hotelben él, mert ott központi a fűtés és mert nagyon jól hangzik, ha a kocsisnak hajnalban azt mondhatja: „Hajtson háza, X. szállodába!” A pesti gavallér délben ébred, mert semmi dolga sincs, hiszen ha dolga volna, nem volna gavallér. Az igazi pesti gavallérról ennéljogva senki sem tudja, miből él, ő maga sem. A gavalléron naponta más ruhát láthatsz, mert természetesen bő ruhátárral rendelkezik. Ebédnél ott találsz a legelőkelőbb szállodai étteremben, ahol csak milliomosokkal áll szóba. A milliomosok előtt már nem is olyan gavallér, ellenkezőleg a gavallér előtt a milliomosok a gavallérok. Ezt azonban kevesen tudják azért a gavallér tekintélyét csak emeli a milliomosokkal való barátkozás. A gavallérnak senki sem imponál, csak ő imponál mindenkinek. A kocsi, a pincér, a pottás, a szabó, a croupier mély alázatossággal lenyűgösürmozza, még akkor is, ha adós marad neki. Az igazi gavallér ugyanis gyönyörűen tud adós maradni. Ez külön hangszere a gavallérnak, amelyen művészién játszik. A gavallér élénken érdekli a tőzsdei árfolyamok iránt, ott látsz a versenyen, ahol a „ring”-ben tartózkodik, fogadni azonban még senki sem látta. A klubban mindig ott ül a bankár háta mögött, akivel általában a legjobb viszonyban van. A bankár változtatik, a jó viszony azonban megmarad. Még nem akart

bankár, akinek ne ült volna a háta mögött. Mondják ugyan, hogy valamikor volt egy bankár, aki elkergette a háta mögött, mire a gavallér a másik oldalon ismét csak a háta mögé került. Egyáltalán mindig a bankár háta mögött található. Odakapja a leveleit is. Premiéreken az első sor sorokülésén terpeszkedik a gavallér, aki a primadonnára, mint régi ismerősre mosolyog, oly kielégítően, hogy a végén már a primadonna is visszamosolyog rá, ami élénk feltűnést kelt a közönség körében. Mondani sem kell, hogy az étteremben a cigány csak a gavallérnak játszik, azt a nótát, amelyik a társaságban lévő hölgynek kedvenc nótája. A gavallér társaságban ugyanis mindig van egy hölgy is. Mindig más hölgy. A hölgyekkel is úgy van a gavallér, mint a ruháival. Gyakran cseréli őket. Van aztán a társaságban még egy ur is. Mindig más ur. Ezekkel az urakkal is úgy van a gavallér, mint a ruháival. Gyakran cseréli őket. Amikor a gavallér fizetni akar, az idegen ur, mindig azt mondja: „Kérlek hagyd csak, a múltkor ugyanis te fizettél!” Ezt azonban csak a nő előtt mondja, mert a gavallér tényleg még sohasem fizetett. A gavallér egyáltalában nem fizet. Hiszen azért gavallér. És az emberek azt kérdezik egymástól: „Miből él ez az ember?” És a gavallér ezt jól tudja és mint igazi életművészhez illik, finoman mosolyog az emberek naivságán. (b. l.)